உ

சிவமயம்.

கோவிலூர்

ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கதேசிகர்

என்னும்

ஆண்டவர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

இஃது

காரைக்குடி

மேலமடம்

சேவு. பழ. பழநியப்ப அய்யா அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

ஷையாரால்

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

(ரிஜிஸ்டர்ட்) விலை அணா ௪.

முகவுரை.

அடையாறு, சென்னை-20

உலகத்தில் புருடர்கள் சுருதிஸ்மிருதிகளை ஓதி யுணர்ந்து அவற்றிற் சொல்லிய விதிப்படி நடத்தலோடு அப்பெரியோர் ஒழுக்கங்களைக் கண்டும் கேட்டும் ஒழுகுவது சகஜமாம். அப்பெரியோர் பாவரெனின் பிரஹ்மஞானநிஷ்டர்களாய் உலகத்திற்கு உபகாரமே செய்துகொண்டிருப்பவர். அத்தகைய பெரியோர் மகிமையைச் * சாஸ்திரங்கள் அளவின்றிக் கோஷிக்கின்றன. ஆதலால் அவர்கள் சரித்திரத்தைப் பிரசித்தப் படுத்தினால் சிரேயசுண்டாதலன்றி அதனைப் படிப்பவர் கேட்பவர் யாவருக்கும் புண்ணியமாகிய அதிருஷ்ட பலமும், அவர் சரிதங்களைக் கேட்குங்காலத்து அவர் ஒழுகியவாறே யாமும் ஒழுகவேண்டுமென்றுண்டாகும் எண்ணமாகிய

சமாதிநிலையம்

* ஒழுக்கமேபுரிந்தோனுத்தலத்தனைவிட்டொழிந்தோனுந்
விழுக்கருசெய்முராக்கனுத்தலப்பாடித்தனுத்தெல்லாணில
பழிப்பருஞானந்தன்னின்முயல்பவன்பணியத்தக்கோன
னெழுத்தகுஞானியென்றுசொல்லவேண்டுவதுமுண்டோ.

பலன்கள்வேண்டியபரிசெலாம்பலித்திடும்பரமதத்துவஞானி
நலங்கொளும்மாமந்திரஞ்செபித்திடநயந்தவனீராடுஞ் [
சலங்கொடூர்த்தமாயவன்றிருமேனியேசகலதெய்வமுஞ்செவ்வர
லாந்தவாசகமறுபிறப்பெனவருமயற்பிணிமருந்தாகும்.

பிரமகீதை.

தேசிகன்றன் றிருமேனிசிந்தைசெய்யச்சிவனைச்சிந்தித்தானு
ஞ்செம்பொற்றருளிற, பூசனைசெய்திட்டவெங்குமாகிநின்றபூரணனையி
னிதாகப்பூசித்தானு, நாசமிலாச்சிவனுமந்நின்றுறைண்டநாயகன்ற
ன்றிருநாமநவின்றானுகி, லீசனையேயிகழ்ந்தானுங்கண்ணிறகாண
வெழுந்தகுஞருந்திருக்கோலமிகழ்ந்தானுகில.

ஈசனுஞானியிருந்துள்விட்டதேயிருப்பதுமுத்திதானந்த
தேசிகனேவல்செய்பவன்காலென்சென்னியிலிருப்பதுமன்னி
மாசிலாப்பரமஞானியார்முனிக்குமகேசனுமொப்பலன்மதிக்கி
லாசிலாவரியுமொப்பலனுமொப்பலனேவரொப்பாரே.

திருஷ்டபலமு முண்டாமெனக்கருதி, முற்கூறிய விலக்கண மமைநதவாகளும்கோவிலூர்ப்பரம்பரையில முதன மூன்றுபட்டத் திருநதவாகளுமாகிய ஆண்டவர், துறவுசுவாமிகள், கருணாநிதி சுவாமிகள எனனும மூவா சரிததிரத்தையும அவர்கள் மாணாக்காகளூல கேடடவண்ணம சுருக்கிச சிறு புத்தகரூபமாக்கி, அதறகு ஆண்டவா சரிததிரசசுருக்கமெனப் பெயரிட்டு, ஸ்ரீ பொன்னமபல ஞானதேசிகா அநுமதியினபேரில பதிப்பிககலானேன்.

காரைக்குடி - சேவு - பழ.

சூதசங்கிதை.

ஞாலமுண்டவன றலைமிசைசுமப்பனமெய்ஞ்ஞானிவேணடுமெதல்
மாலமுண்டவனவனபினனேதிரிகுவனவனடிததுகடகனறே [லா
சீலமனனருமறறுளதேவருநதிசைதிசைபணிநதேததக
காலிரண்டையுஞசிரமிசைவையெனககழறுவனகமலததோன.

கனவினிறகாணுஙகாடசிபோறசகததைககாணுமெயஞஞானிகடமமை, மனுடனேவனறிததேவனெனறெணணுமனநினைவிருததியைமாறறி, யினையனபரமசிவனுருககொணடிவவுலகுயயவெழுநதருளினனென, றனையவை நினைபபோருததமரலலோராடியை நோககுமாநதகரே.

சசிவர்னபோதம்.

ஞானியைநரனசுரனெனறுதொழிக
ஞாலமுயநாதனருளால.
மேனியதுகொணடுதனைநலகவரு
மெனறறையுமவேதமுடிவே.

எனபன பெரியோா மகிமையைக கூறும சாஸதிரஙகளாம.

சிவமயம்.

ஆண்டவர் ஸ்துதி.

கருணாநிதி அருளிச்செய்தது

வானவர்சமர்ந்தொடர்பிறவிலகோரவழுந்துறுமவனியைங்கர
வானவர்தனமணியறுமுகனைமாசறுகொற்றவாளிறையை [னை
வானவர்முதுவனபாலனவலவனவணங்குநற்றிருநெலைமாதை
வானவரதனமுத்துராமேசவள்ளலைவணங்கிவாழ்ந்திடுவாம்.

சித்தருமமரவாநின்றசீர்மிகுங்கழனிதன்னிற
பித்தனமெனையுமாளபபேரருளுருவாயுற்ற
முத்தனமுத்துராமமுதலவனறகமலபாத
நித்தமுநதொழுதுவாழ்ததிநெஞ்சினிலிருத்தலசெயவாம.

பொன்னம்பலதேசிகரவர்கள்

அருளிச்செயதது.

பத்துநானகுமபதைபபொழிநதேகிடச
சுத்தஞானசுகோததிமூழ்கிட
முத்துராமமுனைவனறிருபபத,
நித்தநாணமலாநெஞ்சததிருத்துவாம.

சொர்ணநாதபுரம் - பழநியப்பய்யா அவர்கள்

இயற்றியது.

வெண்பா.

வெய்யவினைதீர்க்குமடிமேலோர்வணங்குமடி
யையநதிரிபையகற்றுமடி—மெய்யனப
ருய்யுநெறிகாட்டுமடியொப்பிலகழனியிலவாழ
அய்யனமுத்துராமனடி.

கண்ணுதலுஞ்செஞ்சடையுங்கறைமிடறுந்தான்கரந்துயிலைநீங்கி
எண்ணரியமுத்துராமேந்திரயயனெனுநாமமெயங்குமோங்க
மண்ணுலகிலடியார்க்குமுத்திநிலைபிரமமெனவகுக்கவந்த [ம.
வண்ணமலிகருங்கழனிநகரினிலவாழகுருபரனைவணங்கிவாழவா

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது

மேய்பெருங்கழனிநகர்கோவிலூரெனும்போ
மேவவிறையாலயத்தைவிரித்தவருட்பெரியோன்
பாய்புனற்றிரண்டாலிப்பாய்தெனச்சுத்தப்
பரப்பிரமமிவ்வுருக்கொண்டுற்றதெனும்புரண
ஞயப்புகழ்வேதாந்தசிரவணஞ்செய்துலகி
லளவிலாசைதன்னியமாகப்புரிந்தவறவோன்
தூயமுத்துராமலிங்கதேசிகனென்றுரைக்குஞ்
சோதிலிங்கசொரூபனெனுஞ்சோதியையேத்தெடுப்பாம்.

ஸ்ரீ துறவுசுவாமிகள் ஸ்துதி

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் மஹாவித்துவான்

திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது

துறவொழுக்கமன்னத்தொருவடிவுகொண்டாலன்ன
தூயவன்றன்மயமாகயாவையுங்கண்டிருப்போன்
மறவொழுக்கங்கடிந்துயிர்கள்சுவாநுபவமருவ
வயங்கியவேதாந்தசிரவணமேற்றுமவ்வியோ
னறவொழுக்கந்தலைப்பெடுப்பக்காரணமாக்கண்டுவப்போ
னடங்குமிடமாகியசிதாகாசப்பிரிய
ஞுறவொழுக்கமவளாத்தவருணாசலதேசிகனென்
றுரைத்திடுந்தீரனெனுமொருவனைவாழ்த்திடுவாம்.

சொர்னநாதபுரம் - பழநியப்பய்யா அவர்கள்

இயற்றியது

வெண்பா

இன்பமளிக்குமடியென்வினையைநீக்குமடி
துன்பங்களெல்லாந்தொலைக்குமடி—யன்பார்
கருணாகரனுங்கழனிநகர்வாழ்
மருணாசலன்சேவடி.

விருததம.

செங்கமலமலாபோனறமுகநதானெஙகேசிறியனைவாவென் றழைதததிருவாயெஙகே, யஙகமெலாநீறணியுமழகதெஙகேயரிய வெணகோவணஙகடடுமரைதானெஙகே, சஙகையறபபொருளோ துஞசமாததுமெஙகேதாயினிலுமிகசசிறநததயைதானெஙகே,மங கையரைமிகபபழிககுஙகவிதானெஙகே வளலருணாசலமுனபோல வநதாளவாயே.

சிதமபர அயயாவெனனும

கருணாநிதிஸதுதி.

சொானநாதபுரம - பழநியப்பய்யா

இயறறியது.

விருததம

மததயபடுகடைமினறாததமமையலுடபடாமலீசன
பததமபெறவெனககுமேனமைபாலிககுமருணைககுனறின ;
இததமபெறுதுணைவனுகியெனனுயிாததுணையுமான
சிதமபரபபெரியோனசெமபொறசேவடிசெனனிசோப்பாம.

திருவாடுதுறை யாதீனம மகாவிததுவான

திரிசிரபுரம

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை யவர்கள்

இயறறியது

மேலாயதுறவினுககோா துணையாகியுளளான
விரிநதபலபுவனமுஙகானறிடுசோறறிறகண்டே,
ஞாலாயமறைமுடியினபொருளவிளஙகவெடுதது
நலமாணவாககருளிததனமயமாககிடுவோன
பாலாயசிவுதருமமபறறறபபாலிபபோன
பரபபிரமசுவாநுபூதியிறசிறநதமேலோ
னூலாயயாவுமுணாநதவாமனுவினெடுதது
நுவலுமொருசிதமபரதேசிகனெனுமாபெரியோன.

சிவமயம்.

ஸ்ரீசற்குருநாதன் துணை.

ஆண்டவர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

பரதகண்டத்திலே பாண்டியநாட்டிலே கீழ்த்திசையிற் றிருப்பெருந்துறையும், தென்றிசையிற் கண்டதேவியும், மேற்றிசையிற் றிருப்புத்தூரும், வடதிசையிற் றிருமெய்யமுமாகிய இந்நான்கு க்ஷேத்திரங்களையும் எல்லையாக வுடையதாய், மகாதவத்தினராகிய மதுப்பிரிய இருஷியின் வேண்டுகோளின்படி ஸ்ரீராஜகட்க பரமேசுவரர் ஸ்ரீ சாலிவாடீசுவரியென்னும் அம்மையாரோடு எழுந்தருளப்பெற்று இனிது விளங்கும் ஸ்ரீ சமிவனக்ஷேத்திர மென்னும் கோவிலூருக்குக் கீழ்பால் வணிகர் குழாங்களாற் சிறப்புற்றோங்கும் காரைக்குடி என்றோர் நகருண்டு. அந்நகரில் வணிகர் குலத்திலே மெய்யப்பச்செட்டியா ரென்பவ ரொருவரிருந்தார். அவர் மனைவியார் பெயர் வள்ளி யம்மையார். அவர் வயிற்றில் அந்நாட்டாரும், பிறரும் முற் பிறப்புகளிற் செய்த பெருந் தவப்பயனாலும், ஸ்ரீஅகண்ட சச்சிதானந்த பரிபூரண சொரூப பரமேசுவரனது பூர்ண கிருபையினாலும் ஓர் செல்வத் திருக்குமாரர் அவதரித்தனர்.

அங்ஙனம் அவதரித்த குமாரர் முத்துராமலிங்கரென்ப் பெயர் தரிக்கப்பெற்று, இளமைப் பருவத்திற்றானே சகல கலைகளையும் ஓதி யுணர்ந்து, விவேக வைராக்கியாதி சாதனங்களாற் சிறந்து விளங்கி, சிலகாலம் ஊருக்கு ஆக்கினேய திசையிலுள்ள திருவாசல் மடத்திற் றமது நண்பராகிய நல்லான்செட்டியாருடன் ஞானநூற் பயிற்சிசெய்து, பிரபஞ்சம் உண்மையென்னும் மயக்க மின்மையின் அதிற் சிறிதும் இலக்ஷியமின்றி, கேட்பவ ரதிசயிக்க மிக்க கெம்பீரமாய வைராக்கியபரமான வார்த்தைகளை வசனித்துக்கொண்டு, தாம் குருவை யடைந்து குரு சம்பிர்தாயத்தை விளக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தை யுட்கொண்டு, அது வாய்க்கும் தருவாயை எதிர்பார்த்தவராய், விபூதியை உத்தூளனஞ் செய்துகொண்டு அகநோக்குற்றுத் தமது உண்மை நிலையி லிருப்பார்.

அவர் ஒருநாள் தமது பிதா வடதிசையிலுள்ள திருநாகைக் காரோணத்திற் கடுத்த சிக்கலென்னுந் தலத்திற்கு வியாபார நிமித்தம் பிரயாணப்பட, தாமும் அவருடன் சென்று அங்கு வசித்துக் கொண்டிருந்தனர். இஃது இங்ஙன மிருக்க, அச்சிக்கலுக் கடுத்த பொருள்வைத்த சேரியில் பிரமநிஷ்டராகிய உகந்தகுருசுவாமிகள் என்னுந் திருநாமமுடைய ஓர் மகான் இல்லறத்திருந்தனர். அவர் *ஸ்ரீசச்சிதாநந்தசொரூப விஷ்ணு, பிரமா, வசிஷ்டர் முதற் கிரமமாக வரும் குருபரம்பரையைச் சேர்ந்தவராய்த், திருவள்ளுவநாயனார் போலவும், கபீர்தாசர்போலவும் நெய்தற் றொழிலால்வரும் ஆதாயத்தை மறுநாட் டொழிற்கு நூல்வாங்க வோர் பாகமும், குடும்பச் செலவிற் கோர் பாகமும், அடியார்களுக் கமுதளித்தற் பொருட் டோர் பாகமுமாக விநியோகித்து வருவதோடு முமுக்ஷுக்க ளாய்த் தம்மைச் சரணடைந்தோரைச் சோதித்து ஞானோபதேச முஞ் செய்து வருவர்.

இவரது பிரபாவங்களைக் கேள்வியுற்று இராயவேலூரி லிருந்த கந்தப்பசுவாமிக ளென்னும் ஒருவருஞ் சில சாதுக்களோடும் பொருள்வைத்த சேரிக்கு வந்து, அவ்வுகந்த குருசுவாமிகளை விதிப்படி சரணடைந்து, இப் பவசாகரத்தி னின்றும் எம்மை யீடேற்றல் வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, சுவாமிகள் அவர்களைப் பரீக்ஷித்து, அவர்களுக்குள் கந்தப்பசுவாமிகளையே பக்குவியெனத் தெரிந்து அவருக்குப் பரமாத்வைத ஞானத்தை யநுக்கிரகித்தனர்.

அக்கந்தப்ப சுவாமிகள் அவர் தநுக்கிரகத்தால் பிரமாநுபூதியை யடைந்து ஆசிரியரிடத் தநுமதிபெற்றுத் திருவண்ணாமலை யென்னுந் தலத்தினை யெய்தி, ஈசானியத்தில் நிர்ஜனப் பிரதேசத்

விருத்தம்

* பரமாகவொளிர்சச்சிதானந்தமாய்விண்டுபங்கயனவசிட்டர்சத்தி
பராசமாமுனிமகாவியாசர்சுகர்கௌடபாதர்கோவிந்தயோகி
யருளுருவமாஞ்சங்கராசாரியாமிறைகள்மாபதம்பார்த்துயர்த்த
தாமலகர்தோடகாசிரியர்வார்த்திகாவித்தியாரணியராகுமரவோ
ரிருளுருவமற்றவர்மரபதனில்வந்தசுப்பிரமணியதேவனயின
வீசனழகப்பவாரியன்வீரபத்திரகுருவினப்முத்தையவடிக
டெருளுருவமாமுகந்தையனன்மைகளிலாத்தீயனேனறீனயுமாண்ட
சீர்முத்துராமலிங்கேசதேசிகனிவர்கடிகழ்பதமிறைஞ்சுவோமே.

தோர் மரத்தடியில்† நிருவிகற்ப சமாதியுற் றிருந்தனர். இவர் திருக்க, உண்ணாமுலையை யொருபாலுடைய அண்ணாமலையார் அவ்வூரடியார்களுக்குச் சொப்பனத்திற் றோன்றி, கந்தப்பசுவாமிகளுக்கு மடமொன் றியற்றுவிக்கும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அங்ஙனமே அவ்வடியார்கள் அவருக்கு ஈசானியத்தில் மடமொன் றியற்றுவித்தனர்கள். அதிலெழுந்தருளி யிருந்தமைபற்றி அவருக்கு ஈசானிய தேசிகரென்னும் திருநாமம் வழங்கி வந்தது. பிறகு முற்கூறிய உத்தங்குரு சுவாமிகள் அநேக முமுக்ஷுக்களுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்து வருவதை முத்துராமலிங்கரென்னும் அக்குமாரர் கேள்வியுற்று அச்சுவாமிகளிடம் சென்று அவரை விதிவத்தாகச் சரணடைந்து சிரவணாதிகளைச் செய்து வந்தனர். அப்போது அவருக்குப் பதின்மூன்றாண்டுகள் நிறைந்தன.

பின்னர் ஆசிரியரிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று தமது நகரமாகிய காரைக்குடியில் வசித்து வரும் நாளில் ஒருநாள் வடதேசத்தினின்றும் இராமேசுவர யாத்திரையாக வந்து அவ்வூர் அன்பர்கள் பிரார்த்தனையின்பேரில் அங்கு வசித்து வந்த ஓர் பிராமண யோகீசுவரர் தம்மை யுபசரித்துவரும் வணிகர்களைப் பார்த்து, இவ்வூரில் விவேகிகள் எவரேனும் உளரோவென்று வினவ, அவ்வணிகர்கள் எங்கள் வருணத்திலுதித்த ஓர் பிள்ளை கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்தவரென்றனர். அங்ஙனமாயின் அப்பிள்ளையை எனது சல்லாபத்தின் பொருட்டு அழைத்து வாருங்களென்ன, அவ்வைசியர்கள் அப்பிள்ளையிடத்துச் சென்று அவ்யோகீசுவரர் கருத்தை அறிவித்தனர். அதனைக் கேட்ட அப்பிள்ளை நல்லது வருவேனென்று பழ முதலியவற்றைக் கையிற்கொண்டு சென்று அவர் முன்வைத்து வணங்கி நின்றனர். நிற்கவே, அக்குழந்தையின் திருவுருவின்கண்ணுள்ள குறிகளைக் கண்டு யோகீசுவரர் பொருக்கென வெழுந்து அவரை யாலிங்கனஞ்செய்து பரவசராய், வைசியர்களைப் பார்த்து "வாரீர் வைசியர்காள், இவர் உங்கள் மரபின் பிள்ளையல்லர், ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியின் கலையென் றறியுங்கள், இவர் அநேகரைக் கிருதார்த்தராக்கவும், வேதாகமங்களிற் கூறிய சிவதரும

---

† இவர் சமாதியினின்று விழிக்கும்போது ஒருநாள் ஓர் பெரும் புலி மலையினின்றும் இறங்கித் தன்னருகில் வர, அதனை அண்ணாமலையப்பா வந்தனையா வென்று தடவிக்கொடுத்தார். அது சற்றுநேரம் அங்குப் படுத்திருந்து மீண்டும் மலைக்குப் போய்விட்டது.

முதலியவற்றைத் தம்மொழுக்கத்தால் உலகினர்க் குபதேசிக்கவும், முமுட்சுக்களுக்கு ஞானானுக்கிரகஞ் செய்யவுமே அவதரித்திருக்கின்றனர். ஆனால் யான் கூறிய விதனை நீங்கள் சிலநாட்களிற் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பீர்கள்" என்று கூறினர். அன்று தொடங்கிப் புண்ணியசீலர்களான வணிகருட் பலர் அவரைச் சிவமே யெனக் கண்டு வழிபட்டு ஆண்டவரெனப் பெயரிட்டு வழங்கி வந்தனர்.

இவ்வாறு வழங்கிவர, பின் ஆண்டவர், தமது நண்பராகிய நல்லான் செட்டியாருடன் பொருள்வைத்தச்சேரிக்குச் சென்று, தம் மாசிரியரைத் தரிசித்து வணங்கி, பின் தமது கடையிற் சென்று வியாபாரஞ் செய்யத் தொடங்கி, அதில் வரும் இலாபத்தைத் தம் ஆசிரியர் குடும்பத்திற்கும் தமது நண்பர்கள் குடும்பத்திற்கும் தமது குடும்பத்திற்குமாகக் கொடுத்து வருவர். இவர் வியாபாரஞ் செய்துகொண்டிருக்கினும் குரு சந்நிதியில் நிரந்தரம் சிரவண மனனாதிகளைச் செய்து வருவதிலேயே கருத்துடையவரா யிருப்பர். ஒருநாள் ஆண்டவரது திருமேனியிற் சுர உபாதி யுண்டாயிரவில் தங்கள் கடையிற் சயனித்திருக்கும்போது அருகிலோர் பிராமணக் கன்னிகை யிருக்கக் கண்டு "அம்மா நீ யார்" என்று வினவினர். அதற்கு அக்கன்னிகை "யான் வசிப்பது காரைமாநகரம், உமக்குச்சுரங்கண்டிருப்பதாகக் கேள்வியுற்று அதனை நிவர்த்திக்க ஜலங்கொண்டுவந்தேன்" என ஆண்டவர் சற்றுலோசித்தார். அப்போது அப்பிராமணக் கன்னிகை வடிவங்கொண்ட கொப்புடையம்மையார் "இச்சலத்தை அருந்தக்கட்வை" என்று கொடுத்தருள, சுர தாபத்தால் வாங்கிப் பருகி நிமிர்ந்து பார்க்க அக்கன்னிகையின் திருவுருக் கண்டிலர். சுரம் உடனே நின்றுவிட்டது. சூரியோதயமானவுடன் ஆசிரியர் கிரகத்திற் கெழுந்தருளி அவர் சந்நிதியில் நடந்தவாறு விண்ணப்பிக்க, அதனைக் கேட்ட ஆசிரியர் மகிழ்வுற்று இவ்வாறருளியது கொப்புடை யம்மைதானெனக்கூற அச்சந்நிதியிற்றானே அவ்வம்மையார்பேரில்,

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

"ஊழிலா னிறந்து மூமைபாகத் தண்ண விறந்துங் கமலமுற்ற
நாலா னனத்தோன் முடிந்திறந்து நார தாதி யோரிறந்துங்
காலா திகளு மொழிந்திறந்துங் ககன மாதி யழிந்திறந்து
மாலோ கங்க ளிறந்துநின்று யம்மே கொப்பை யுடையாளே"

என்னும் கவியைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

இவ்வாறு குருகுலவாசஞ்செய்து அத்தியான்ம சாஸ்திரங்களை அப்பியசித்து வருங்காலத்து, மகாகாவியமான ஞானவாசிஷ்டத்தை யப்பியசித்த லின்றி ஞான சித்தி யுண்டாகா தெனனும் அபிப்பிராயத்தை விளக்க, தமது குருமூர்த்தியாகிய உகந்த குரு சுவாமிகளை நமஸ்கரித்துத் துதித்து நன்முகூர்த்தத்தில் வாசிஷ்டத்தை யாரம்பித்து ஐயந்திரிபறப் பொருள்கேட்டுவந்தனா.

இங்ஙனம் ஆபதமுதலிய நால்வகைப் பணிவிடைகளால் குருமூர்த்திகளைச் சந்தோஷிப்பித்து வினயத்தோடு வாசிஷ்ட சிரவணஞ் செய்து வருங்கால், ஆண்டவருக்கு இராகவனைப்போல் கொஞ்சங்குறையப் பதினறு வருடங்களாயின. வாசிஷ்ட சமாபதி காலமும் நெருங்கினது. அப்போது ஆண்டவா வாசிஷ்ட சமாபதி செய்யக்கருதி, சுபதின மேற்படுத்தி அதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று பிதாவைக் கேட்க, அவா ஒன்றும் பேசாது மௌனமாயிருந்தனா. இருக்கவே, ஆண்டவா "காது செவிடாய் விட்டதா" என்று சொல்லி, ஆசிரியா மனைக்குச் சென றுள்ளவாறே முடியுமென்றிருந்தனா. உடனே அவா பிதாவிற்குக் காதுகளிரண்டும் செவிடாயின. அவா ஆண்டவரிடத்து அச்சமும் அன்பும் மேலிட்டு, "கெட்டேன் எனது உலோப குணமல்லவா இங்ஙனஞ் செய்வித்தது" என்று தன்னை வெறுத்து, இனி இது தீர்தற்குஆண்டவா அருளையன்றி வேறு உபாயமில்லை யென்று நிச்சயித்து, உகந்த குருசுவாமிகள் திருமனைக்குச் சென்று நடந்தவாறு கூறி, ஆண்டவா கரத்தால் விபூதி அளிப்பித்தல் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துத் திருவடிகளில் வீழ்ந்து அடியற்ற மரம்போற் கிடந்தார். அப்போது சுவாமிகள் மனமிரங்கி "அங்ஙனம் செய்குதும், அஞ்சற்க" என்று அபயங்கூறி, ஆண்டவரை யழைத்து "உனது பிதாவிற்கு உண்டாகிய வருத்தந்தீர விபூதி தருக" என்று ஆஞ்ஞை செய்ய, அவ்வாறே ஆண்டவா குருவின் வாக்கியப்படி விபூதி கொடுத்த மாத்திரத்தில் காதுகள் மூடித் திறக்கப்பட்டவை போன்று ஓசை யுணர்தற் குரியவாயின. ஆகவே ஆண்டவரைப் புத்திரபாவத்தற் கட்டித் தழுவி, "உனது மகிமையை யறியாததினாலும், புத்திரனென்னும் பாவனையினாலும், திரவிய லோபத்தினாலும் உனது வார்த்தையில் இலக்ஷியமின்றி உதாசீனனாயிருந்தேன்; இனி உனது கருத்தின்படி நடக்கக்கடமைப்பட்டவனாயிருக்கின்றேன்" என்று வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுக்க, அவா அதனைக் கொண்டு,

நியமித்தமுகூர்த்தத்தில் வாசிஷ்டத்திற் கூறியுள்ள சமாதிலக்ஷணப்படி திருவண்ணாமலை ஈசானியதேசிகர் முதலிய அளவிறந்த சாதுக்களை அங்கங்கு திருமுகம் அனுப்பி வரவழைத்து, தமது குருமூர்த்திகளை உயர்ந்த பீடத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, பால் தயிர் முதலியவற்றாலும் கங்கை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களாலும் அபிஷேகஞ் செய்வித்து, திவ்யமான ஆடையாபரணங்களாலலங்கரித்து உபசாரஞ் செய்து, வந்த சாதுக்கள் முதலியோருக்கும் ஏற்றபடி உபசரித்து மிக்க சிறப்பாய் முடித்தனர்.

முடிந்தபின்னர் அசரீரி உத்தரவின்படி தமதூரில் வந்திருக்கும்போது அவ்வூர் கொப்புடையம்மை பேரிலும், தமது குலதெய்வமாகிய அரியக்குடி ஸ்ரீவிஷ்ணுமூர்த்தியின் பேரிலும் அநேக ஸ்தோத்திரக் கவிகளைச் செய்தருளினர். அவற்றை ஆண்டவர் **"சுவானுபவத் திருவாக்கு"** என்னும் நூலிற் காண்க.

ஆண்டவர் ஒருநாள் நல்லான் செட்டியாருடன் கோவிலூருக்குச் சென்று அங்கிருந்த ஆலயத்துட் பிரவேசித்துக் கொற்றவாளீசுவரரையும் திருநெல்லையம்மையாரையும் தரிசித்துப் பேரானந்தமுற்று, இவ்வாலயம் மிக இரமணீயமாயும், புராதனமாயும், தனித்து வசித்தற்குரிய ஆரணியங்களையுடையதாயும் காணப்படுகின்றது. ஆதலால் இனி நாம் சோமவார சுக்கிரவாரங்கடோறும் வந்து தரிசித்துப்போவோமென்று நல்லான் செட்டியாருடன் வசனித்துக்கொண்டு ஊர் வந்து சேர்ந்து அன்றுமுதல் அவ்வாறே தரிசித்துவந்தனர். பின்னர்ப் பொருள் வைத்தசேரியிற் சென்றிருக்குங்கால் குருமூர்த்திகள் கலியப்தம் ௪௲௯௱௭௰௯ சாலிவாகன சகாப்தம் ௲௮௱ல் வெகுதானிய வருடம் பங்குனி மாசம் ௨௰௨ ஏகாதசித்திதி மகநக்ஷத்திரம் என்னுமிவை பொருந்திய சுபதினத்தில் பரப்பிரஹ்ம சமரச சுபாவமடைந்தனர். ஆண்டவர் அவரது திருமேனியைச் சமாதிவைத்து, திருவண்ணாமலை ஈசானியசுவாமிகளுக்கும், அவர் மாணாக்கர்களாகிய சிவகுருசுவாமி பரசுராம சுவாமிகளுக்கும், நாகை அருணாசல சுவாமிகள் திருவாரூர் தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலிய பெரியோர்களுக்கும், தமது நகரத்திருக்கும் அடியார்களுக்கும் திருமுக மனுப்பி வரவழைத்து, மண்டலாபிஷேக பரியந்தமான சகல கிருத்தியங்களையும் குருபூஜை மாகேசுர பூஜைகளையும் சாஸ்திரவிதிப்படி சிறப்பாகச் செய்து முடித்து, அக்குருமூர்த்தியின் பேரில்,

எழுசீராசிரியவிருத்தம்.

தடமுயர் கடல்சூழ் பொருளவை நன்னகரந்
தன்னினமந்த தேகமாய் விளங்கித்
திடமுடன் சுருதி சாஸ்திர வேதாந்தஞ்
சிந்தையி லனுபவந் தெளிந்து
அடிதனிற் றணைவந் தடுத்தவர்க் கிரங்கிப்
பரமசற் குருவதா யுணர்த்தி
யடியவ ரடிகட் டேயுகந் தாட்சி
யரன்பதி கயிலை வாழ்ந்தனனே.

என்னும் பாசுரத்தையும் செய்தருளினார்.

அதன்பின் அங்கு வந்திருந்த பெரியோர்கள் யாவரையும் பூசித்து உபசரித்துத் தத்தம் இடங்களுக்கு அனுப்பிவைத்து, தமது குரு மூர்த்தியின் அதிஷ்டானத்திற்கு ஆலயம் எடுப்பித்து, அவ்வாலய சம்ரக்ஷணையின் பொருட்டு மடாலயம் ஒன்றியற்றி, சிதம்பரம் கேணி மடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த விவேக வைராக்கிய சம்பன்னரான ஸ்ரீவீரபத்திர சுவாமிகளை அந்த ஸ்தானத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, மிகுதியான திரவியங்களையும் பூமிகளையும் கொடுத்துப் பரம்பரையாகக் குருமூர்த்தியின் ஆராதனை முதலியவற்றை நடத்திவரும்படி ஏற்படுத்தி, அங்கு சிலகாலமிருந்து மீண்டும் காரைக்குடிக்கு எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அங்ஙனமிருக்கையில் ஒருநாள் தம்மிடத்து அத்தியந்த பக்தியுடைய நல்லான்செட்டியாரை அழைத்துக்கொண்டு, சோமவார சுக்கிர வாரங்கடோறும் தரிசனம் பண்ணி வரும் வழக்கப்படி கோவிலூருக்கெழுந்தருளி, இராஜகட்க பரமேசுவரனையும் சாலிவாடீசுவரியையும் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு, தமது நகரத்திற்கு வரப் பிரயத்தனப்படுங்கால், மழை மிகுந்து விடாது பெய்தமையால் அவ்விடத்திற்றானே தங்கி அவ்விரவில் அவ்வம்மையின் சந்நிதியிலிருந்த கூரைக் கொட்டகையில் தங்கியிருக்க, அக்கொட்டகை எங்கும் ஒழுகி யிருத்தற்கிடமில்லாமல் சேருகி விட்டமையின், அவ்விரவு முழுதும் நித்திரையின்றி யிருந்து, சூரியோதயமானவுடன் நல்லான்செட்டியாரால் தொழிலாளரை வரவழைத்து, அக்கொட்டகையைப் பிரித்து முன்போலவே பனையோலையினால் கட்டும்படி உத்தரவு செய்தனர். தொழிலாளர் பழைய ஓலைகளை அப

புறப்படுதறகுமபொருட்டு அககொட்டகையினமீ தேறவே, அக கொட்டகையின காலகள் அடி யறறிருநதமையாலோ, அலலது திருநெலலையமமையார இமமூாததியைக கொணடு அதனைக கற பணியாககிக கொளளத திருவுளஙகொண்டமையாலோ அறியேம. அஃது அடியோடே சாயநதது. ஆணடவரும அதனைக கண டாச சரியமுறறுத திருநெலலையமமையின திரு வுளளக குறிப்பை யுட கொணடு நலலானசெட்டியாரைப பாரதது "இதனைக கறபணியாக குவிததல வேணடும, அதறகுத தகக திரவியமசோததுககொணடு ஆரமபிபபோம." என்று கூறித தமது நகரததிறகுசசெனறனா.

இவவாறெணணிச சென்ற ஆணடவா அதனை மறநது, தமது அடியாாகளுககு அனுககிரகம செயதுகொண டிருநதுவிட்டனா. அஙஙனமிருககததிருநெலலையமமையா இததொணடரைககொண டே ஜீாணமாயுளள திருபபணி யனைததையும பாாபபவ ருளளம களிககுமபடி புதுபபிககவேணடு மெனனும கருததுடையவராய, ஓா பிராமணக கனனிகை வடிவெடுதது, ஆணடவா கிரகததிற கெழுநதருளி, அவா மாதாவைக கணடு, உன புததிரன எஙகே யென்று கேட்க, அவவமமையாா வெளியே போயிருககினறு னென றினிமையாயச சொலலி, அககனனிகையின திவவிய வடிவ ததைக கணடு பரவசமுறறு நினறனா. திருநெலலையமமையாா அவ வமமையாரைபபாாதது "உனதுகுமாரன கோவிலுாருககுத தரிசன ததினபொருட்டு வநதபோது வெயிலுககும மழைககு முதவியா யிருநத கொட்டகையைப பிரிதது அபபாறபடுததிவிட்டுக கற பணியாககுவிபபே னென்று வநதவன, அதறகு வேணடியபிரயத தனம செயயாம லிருபபது உசிதமா? இனி விரைவில வநது, அத திருபபணியைத் தொடஙகச சொலலுக" என்று திருவாயமலாந தருளி அநதாததானமாயினா. ஆணடவா கிரகததிறகு வநதவுட னே மாதா நடநத விருததாநததைச சொலலககேட்டு, மயிாக குசசெறிநது கணணீா வார ஆனநத பரவசராய, பிரமாதிகளா லுங காணடறகரியஞானசொரூபியாகியவவமமையாரைககண்டீ ரேயே பூாவபாககியவதி என்று தாயாரை வியநது கொணடாடி,

நனகடமபனைபபெறறவளபஙகினன
றெனகடமபைததிருககரககோயிலான
றனகடனடியேனையுநதாஙகுத
லெனகடனபணிசெயதுகிடபபதே.

என்று திருநாவுக்கரசுநாயனார் தாமும் ஒழுகி உலகத்திற் குபதேசித்தவாறே யாமும் செய்தல் வேண்டுமென்று திருவுளங் கொண்டு, அவ்வம்மையின் சந்நிதியிலிருந்த கொட்டகையை முன் கருதியவாறே கற்பணி யாக்குவித்ததோடு மற்றுமுள்ள திருப் பணிகளையும் முடிப்பிக்க வேண்டுமென் றெண்ணி, ஸ்ரீகொற்றவா ளீசுரர் திருநெல்லையம்மை ஆலயத் திருப்பணி விஷயமாய்த் தன வணிகர்களும் மாணாக்கர்களும் கொடுத்த திரவியத்தைக்கொண்டு, அம்மையின் கர்ப்பக்கிரகம், இராஜகோபுரம், விமானம், வாவி கூபதடாகங்கள், நந்தனவனங்கள், தென்னஞ்சோலைகளால் சூழப் பட்ட இராஜவீதிகள், இரதம், மடாலயம், பிரமாலயம் முதலிய அநேக திருப்பணிகளை உலகினரால் கணிக்கப்படாத சிறப்பினை யுடையதாய்த் தொழிலாளர் மனங்களிக்கத் திரவியங்களைக்கொடுத் துச் செய்து முடித்தனர். இவ்வாறே கல்லல் காணாடு காத்தான் சாக்கை முதலிய க்ஷேத்திரங்களிலும் திருப்பணிகளைச் செய்வித்துத் தம்மை யடைந்தவர்களை அன்ன முதலியவற்றால் ஆதரித்து அநு க்கிரகஞ் செய்துகொண்டிருந்தமையால், இவர் மகிமை உலகெங் கும் பரவியது அதனைக் கேள்வியுற்றுத் தேவிகோட்டை இராம நாதன்செட்டியார் முதலிய அநேக அடியார்கள் ஆண்டவரைச் சர ணடைந்தார்கள் இவ்வாறு ஆண்டவர் தாம் திருப்பணிகளைச்செய் வதுமன்றித் தம் தன்பர்களையும் தத்தம் கிராமங்களிலும் ஏனைய க்ஷேத்திரங்களிலும் தேவாலயங்களையும், சாதுக்கள் வசித்துச் சிர வண மனனாதிகளைச் செய்துகொண் டிருத்தற்குரிய மடங்களையும், நந்தனவனங்களையும், வாவி கூப தடாகங்களையும், சத்திரம் பாட சாலை முதலியவற்றையும் ஏற்படுத்தி வருவதோடு சாஸ்திரவாயி லாகச் சதாசாரங்களையும் அனுஷ்டித்து வரும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அவ்வாறே அவர்களும் அப்போது ஆங்காங்குச் சிவாலயம் மடா லய முதலியவற்றை யியற்றியதுமன்றி *இப்போதும் இயற்றி வரு கின்றார்கள்.

---

* இவ்வாறு ஆண்டவர் காலமுதல் நடந்து வருவதைக் கண்ணுற்றே சமீபகாலத்திருந்த வரகவி சேந்தினி பழநியப்பஅய்யர் என்பவர்

விருத்தம்

மடமுண்டோ சிவாலயங்கள் மிகுதியுண்டோ வாசிட்டம்
படிப்பதுண்டோ மனத்துண் ஞானத்
திடமுண்டோ நால்வர் தமிழ்ப்படிப்பாருண்டோ திவ்வியமா
மூதாரமுத்தற்குணங்களுண்டோ
விடமுண்டோன் அடியார்குழாம் மிகுதியுண்டோ மெய்யறஞ்சத்
திரம்விரைப்பூங்காவுமுண்டோ
வடகைலைக்கிறைவனெனு முத்துராமவள்ளறிருந்
கழனிநகர்வாராமுன்னம்.

என்னுஞ் செய்யுளை யியற்றினர்.

தேவிகோட்டை இராமநாதனசெட்டியாா ஆணடவரைத தரிசித்து, சுவாமின, தெய்வததைக கணடு ஆராதிததறகுரிய மாாககம யாதெனறு பிரசினஞசெயய, அதறகாணடவா

வெண்பா

தெய்வ வடிவறிநதத தேவதைதயைப பூசைபண்ணித
தெயவ வடிவாந திறநகேளீ—ரையமினறல
சறகுருவாற ருணணாதல சநததமும சிநதிதத
னிறகுமது வான நிலை.

என்னும வெணபாவைத திருவாய் மலாநதருளினா. பினனொருகாலததில தேவிகோடடை அருணாசல சுவாமிகளும, கணடனூா அருணாசல சுவாமிகளும ஆணடவரைச சரணடைநது சற்சாஸதிரம பயினறு வநதனா. ஓாகாலததில ஆணடவா அவவூா அதளைக கண்மாயக கரையிற பூஜை நைவேததியமினறி ஆலயமிலலாது வெய்யிலிலிருநத அகததீசுர ரெனனும மகாலிஙகததை எடுதது வநது, கொறறவாளீசுரா ஆலயததில ஸதாபிககவேண்டுமெனறு கருதிபபோகுஙகாலததுப பூாவம பஞசாககரநாயகி ஆலயததிற்கு வடபால குபபுசசி ஊருணிககருகில மறவன கோடடையிருநதழிநதுபோக, அஙகிருநத கைலாசநாதா, நிததிய கலயாணியமமையாலயம ஜீரணமாய ஒரு கால பூஜை மாததிரம நடநது வநதமையால அவ்வாலயததி லெழுநதருளியிருநத அமமையாா வெணபட்டாடை யுடுதது அநதணா கனனிகையாயத திவய ரூபததுடன நேரில பிரசனனமாய ஆணடவரை நோககி, அபபா, ஒரு குமபஜலததிறகும ஒரு உருணடை யனனததிறகும இஙகிருவரும காததிருககிறோமெனறு கூறி அநதாநதான மாயினள. உடனே ஆணடவா கைலாசநாதரையும அமமையாரையும எழுநதருளபபணணி, கொறறவாளீசுர ராலயததிறகும திருநெலலையமமை யாலயததிறகும மததியில் அவவூராா வழிபடுவநத பிரமககாளியெனனும ஓாதுஷடதேவதையின பீடமொனறிருகக, அதனையெடுதது விடடு, அநதஸதானததில கைலாசநாதருககும நிததியகலயாணியமமையாருககும ஆலயமெடுபபிதது அதில ஸதாபிதது அபிஷேக நைவேததிய முதலியன எபபோதும நடநது வருமபடி செயவிததனா முனனா்க கைலாயநாதரையும நிததியகலயாணி யமமையாரையும மறவன கோடடையிலிருநது கொண்டுவருஙகாலதது, அஙகிருநத பஞசாககர நாயகி அசரீரியாய ஆணடவரைபபாாதது "யானமாத

திரம இங்குத தனிததிருபபது உமக்கு நீதியா" என்று சொல்ல, அதனை ஆண்டவா கேடடு, அவ்வமமையாரையும எடுததுவநது ஸதாபிககுங கருததுடையவராய ஆலயங கடடுவிக்குங்காலையில, ஒருநாள ஆணடவரைத தரிசிககவநத சிஷயராகிய நலலானசெடடி யாா திருநெலலையமமையாா திருபபணிககாகவநத திரவியததைப பிடாரிககுச செலவிடுதல நியாயமாவெனறு சொலல, ஆணடவா

நேரிசை கட்டளைக்கலித்துறை

கணடபொருளலலகாணுபபொருளலலகணடபொருள
மணடுமிருளலலமாயுமொளியலலமனனுமொளி
பணடெனபதுமலலவினறெனபதலலபாாபரமா
[illegible]மடஙகவுடஙகாபபெருவெளியையுளியே.

எனனுங கவிதையைககூறி "அடா நலலான, இததனமையான ஐயுளி யமமையாரை நீ தாழ்வாகக கருதுவது உனது அறியாமையே!" எனறு நகைதது அத திருபபணியை முடிதது, அவவமமை யாரை ஆலயததி லெழுநதருளப பணணிக குமபாபிஷேகஞ செய விதது, கொறறவாளீசுரா ஆலயததி லிருநது ஒருகால பூஜை எப்பொழுதும நடததி வருமபடி நியமிததனா. அவவாறே இப பொழுதும நடநது வருகினறது.

பினனா, முன தாம கருதியபடியே அகளககணமாயிலிருநத அகததீசுரரையும எடுபபிததுவநது ஆலயததுள ஒரிடததுப பிரதி ஷடை செயது, தினநதோறும பூஜை நைவேததியஙகள நடநது வருமபடி செய்தனா.

அககாலதது அடியாாகளுககு வேண்டிய உதவியை நிரநதரம் செய்துவநத இராயபுரம அபபுககுடடிசெடடியாருககுணடாகிய புததிர சோகம நீஙக,

கனவிறகுழவிமலடிபெறறுளுடகளிததவள்[illegible]
னனவிறகருதபபொயயானதுபோனனவினுறற
தனமிககமககளுமபெணடீருஞசுறறமுநதனனுடமபும
இனமுறறவெனனையறியபபொயயாகியிருநததுவே.

எனனுங கவிதை எழுதியனுபப, அதனை அவா பாாததுப் புத திரசோக நீஙகி யிருநதனா.

ஒருநாள ஆணடவரது சிஷயராகிய பளளததூா சனணயா வென்பவா ஆணடவா திருமுக நோககி, "சுவாமி, பேத திருஷடி எபபோது நீஙகும?" என, ஆணடவா

எண்சீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விண்ணாதி பூதமெலாஞ் சிவமே யாகு
மெய்யுருவும பொய்யுருவுஞ் சிவமே யாகும்
கண்ணான வேதமெலாஞ் சிவமே யாகுங
கருதுகினற நினைவெல்லாஞ் சிவமே யாகு
மெண்ணிறந்த பேதமெலாஞ் சிவமே யாகு
மிப்படியே தினந்தோறுங காணபா ணாகிற்
பெண்ணாணு மலியாகும பேத மின்றிப
பிரமமய மாதறிணணம பேத மினறே.

என்னுங கவியைத திருவாயமலாநதருளினா.

ஆண்டவா கொறறவாளீசுர ராலயததிருககுமபொழுதுமுக்கிய சிஷயரான பளளததூரச சினனயயாவென்பவர், சுவாமினை, "யான எனது எனனும அகஙகார மமகாரஙகள எவவாறு நீங்கும" என,

நேரிசை வெண்பா.

தனமயமாஞ் சததி தானினைகக ாமவுரு
மினமயமபோற றோனறி விளிநதிடுமே—யெனமயமே
யாமே யவையெலலா மாஞல்யா னுமமெனதும
போமே சிவமயமாயப போம.

எனனும வெண்பாவைத திருவாய்மலாநதருளினா.

ஒருநாள சுவாமி தரிசன நிமிததம பிளளையாாப்பட்டி நகரத தாா பிராாததிகக, அஙகெழுநதருளி அவவூரில வசிததுக கறபக விநாயகரைத தரிசிதது,

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்

முறபவததில யானபுரிநத தீவினைகண முழுதககறறு முகததி ஞானை, யறபசுதத தெனையழுததா வைங்கரனைப் பிறபவமு மகற றுங கோவைச, சொறபமுது புரியாத வணிகாகுலங தினமபணி யுந துணைததா ளானைக, கறபகததின மிடியகறறுங கறபகமா விநா யகனைக கருததில் வைபபாம.

என்னுங் கவியைத திருவாய்மலாநது, மீணடுங கோயிலூரை யடைநது வசிககுங் காலத தொருநாள மதுபுஷகரணியின கீழ்க் கரையில் ஈசாநிய திககில் நள்ளிரவில் படியினமீ தடகார்நதிருக குங் காலதது, தமககெதிரில அகணடைகரச சசசிதானநத கன் பூதராகிய கொறறவாளீசுரா கோடிசூரியப பிரகாசராய, சநதிர

சூடராய, கஙகாதரராய, காளகணட திரிநேததிரதாரியாய, உமா சகித திவய மஙகள விககிரகராய, இடபவாகனததி லெழுநதருளி ப பிரசஙநமாயினா. அப்போது ஆணடவா அதிபகதி விநயத தோடு எழுந்து வணஙகித துதிதது ஆனநத பரவசராய நிறகக கொறறவாளிசுரா அநதாததானமாயினா.

ஆணடவா ஒருநாள பரணில நிததிரை செயகையில கோவி லூருககு மேறகில காலயோசனை தூரததுளள சாளிபெனனுங் கிராமததிலிருககும அஞசாத பெருமா ளெனனும ஐயனா, ஆண டவா முன தோனறிந தன முதுகில புறறு வளாநதிருபபதைக் காணபிதது, "இவவாறு சிதலரிகக யானிருபபது நீதியா?" என, அதறகு ஆணடவா "நீா யாா" எனறு கேடகவும, யான "அஞசாத பெருமாள" எனறு சொலலி அநதாததானமாயினா. ஆணடவா உடனே விழிததெழுநது நலலான செடடியாரை வரவழைதது "உன குலதெயவமாகிய அஞசாத பெருமாள ஆலயததிறகு வா வெனறு அவரை அழைததுககொணடுபோய, அவவையனாஆலயத தினபின செனறு, அவவாலயச சுவரை உதைததுத தளளி, சுவாமி முதுகில புறறு வளாநதிருபபதைப பாா" எனறு காடடி "இபபடி வருவானேன" எனறு கேடக, நலலான செடடியாா "இவவாலயம கடடி முடிததறகு இததனை தொகை யெனறு குததகையாகப பேசி, அததொகையைததசசனிடம கொடுததுவிடடோம, அவன அஜாககிரதையினுல இவவாறு வநதது" எனறு கூறினா. கூறவும ஆணடவா, தசசனையழைததுக கணடிதது "விரைவிலஇவவாலயம செயதுமுடிககவேணடும" என றுததரவு கொடுததுவிடடுக கோவி லூருககு எழுநதருளினா அநதத தசசன பினனரும ஆலயங கட டததொடஙகாதிருநதமையாலஅவன மனைவியின காபபமுதிரமாய் ஒழுகத தொடஙகிறறு. தசசன உடனே பயநது "பெரியோா வாா ததையினபடி நடவாததினுலனறே இவவாறு நேரிடடது?" என மனங கலஙகி, ஓடிவநது ஆணடவா பாதததில வீழ்நது, நிகழ்நத தைச சொலலி யழுது, "அடியேன அபராதததைப பொறுததரு ளல் வேணடும; இனிக் கணமும தாமசியாமல ஆலஞ செயது முடிதது விடுகிறேன, என மனைவியின கரு வழிநதுபோகாவண ணம விபூதி கொடுததருளலவேணடும" என, ஆணடவா கருணைக கடலாகலினஅபபடியேவிபூதி கொடுதது "இதனைஅவள்சிரசிற றரி ததாலவெநதுபோவாள, உனவீடடின கூரைமேற போடுவாயாயின,

அவளுக்கு வந்த இடையூறு ஒழிந்து கரு முதிர்ந்து ஆண் குழந்தையைப் பெறுவள்; அதற்கு 'அஞ்சாத பெருமாள்' என்று பெயரிட்டு நல்ல புத்தியோடு பிழைத்திரு'' என்று சொல்லி யனுப்பினார். அவன் அவ்விபூதியைக் கொண்டு விரைவிலோடி வீட்டுக் கூரையிற் போட்டவே, அது எரியத் தொடங்கியது. அதனை அவன் அணைத்துவிட்டு உட்புகுந்து தன் மனைவி இரத்தப் போக்கின்றிச் சுகமாயிருப்பதைக் கண்டு ஆனந்தமடைந்து, அவ்வையனார் ஆலயத்தையும் விரைவிற் செய்து முடித்தனன் சிலநாளில் ஆண்டவர் உத்தரவின்படி ஆண்குழந்தை பிறக்க அதற்கு 'அஞ்சாத பெருமாள்' என்று நாமமிட்டான்.

இது இங்ஙனமிருக்க, ஒருநாள் திருப்பெருந்துறை அண்ணாமலை செட்டியாரென்பவர் கோவிலூருக்கு வந்து, மடாலயப் பிரவேசத்திற்காக ஆண்டவரைப் பல்லக்கி லெழுந்தருளப் பண்ணித் திருப்பெருந்துறைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அப்போது ஆண்டவர் அவ்வாலயத்துட்சென்று ஆத்மநாதனைத் தரிசித்து,

தொந்தமுங் கடந்த தூயோர் துதித்திடற் குரிய பாத
மந்தமு நடுவு மின்றி யமர்ந்திடு மப்பொற் பாதஞ்
சந்ததஞ் சுகசிற் சத்தாயச் சந்தோதித மான பாதஞ்
சிந்தனைப் படியே தோன்றுந் திருப்பெருந் துறையான பாதம்.

எனனும் கவிமலரைச்சாத்தி அங்குச் சிலநாள் வசித்து மீண்டுங் கோவிலூருக்கு எழுந்தருளும்போது, இராமநாதன் செட்டியார் ஆண்டவரைத் தமது மாத்தூர்க்கோவிலுக்கு அழைத்துச் செல்ல, அவ்விடஞ் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணியகாலத்து,

நேரிசை வெண்பா.

ஐஞ்ஞூற்று வீச ரடியிணையைச் சேர்ந்தவுனக்
கெஞ்ஞான்று நெஞ்சே யிடருண்டோ - பைஞ்ஞாகந்
தாங்கும் புவிவிளங்கச் சஞ்சரிக்கும் பானுக்கண்ட
தூங்கிமம் போகாதோ சொல்

எனனும் வெண்பாவை யருளிச்செய்து கோவிலூரை யடைந்தனர்.

அவ்வாறிருக்கையில் திருவீதிக்குத் தென்பால் ஓர் கல்மடமமைக்கத் திருவுள்ளங்கொண்டு முகூர்த்தம் செய்வதற்குத் தேங்காய் கொண்டு வரும்படி போனவர் அசசமையம் வாராமையால், முகூர்த்தத்திற்கு நியமித்த இலக்கினம் நெருங்கியதே யென்று

நினைத்து ஆலயத்தைப் பார்த்தனர். அப்போது அவ்வாலயத்தினின்றும் ஓர் அந்தணர் கன்னிகை கமலத்தில் வெற்றிலையும் பாக்கும் இரண்டு தேங்காயும் தனது கரத்தி லேந்திக்கொண்டு வந்தனள். அதனை ஆண்டவர் தமது கைகளாலேற்றுக் கலமண்டபம் செய்ய உத்தேசித்த விடத்திற்சென்று நிற்க, அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த குட்டையஞ்சாரி அவ்வந்தணர் கன்னிகையைப்பார்த்து "அம்மே நீயார்?" என்று வினவ, அக்கன்னிகை அந்தர்த்தானமாயினள். அப்போது ஆண்டவர் தமது திருக்கரத்தால் அம்மே மாருந் அன்னதானம் நடக்கவேண்டுமென்று கூறித் தேங்காயுடைத்து முகூர்த்தம் செய்தருளினர் அன்றுமுதல் அன்னதானம் அவி[illegible]ய நடந்து வருவது இன்றும் பிரத்தியக்ஷமாம்.

இவ்வாறு முகூர்த்தஞ் செய்து மடாலயத் திருப்பணி நடந்து கொண்டிருக்கப் பகற்போதெல்லாம் தென்னஞ்சோலை நந்தனவனம் ஆரண்ய முதலிய நிர்ஜனப் பிரதேசத்தை யடைந்து தனித்து அக்ஷிநாகக்கொழியா திருப்பர். அஸ்தமன சமயத்தில் ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளிப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகளைச் செய்து, தீபாராதனமாகுமளவும் அம்பாள் சந்நிதியிலிருந்து அம்மையாரை நமஸ்கரித்து மடாலயத்திற் கெழுந்தருளுவர். அப்போது அடியார்கள் "அடியேங்கள் உய்யும் பொருட்டு உபதேசித்தருளல் வேண்டும்" என்று வணங்கிப் பிரார்த்திக்க, கருணையோடு தமது திருவாக்கினால் உபதேசமொழிகளைப் பிரகடனஞ் செய்வர்.

அந்நாட்களில் முன்னரே சரணடைந்தவர்களாகிய தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகளும், கண்டனூர் அருணாசலசுவாமிகளும் பஞ்சதசி கைவல்ய முதலிய அநேக சாஸ்திரங்களைப் பாடங் கேட்டு, பரணிப்பிரபந்தமும் பாடங்கேட்கவேண்டுமெனுங் கருத்தினராய், ஓர் அந்தணர் முகமாயக் குன்றக்குடியில் திருவண்ணாமலை யாதீன பரம்பரை ஸ்ரீ ஆறுமுகதேசிகரிடத்தில் அந்நூலிருப்பதாகக் கேள்வியுற்று, அங்குச்சென்று அவ்வாறுமுக சுவாமிகளை வணங்கி அஞ்ஞவதைப்பரணியெனும் பிரபந்தம்வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்போது அவ்வாறுமுகசுவாமிகள் மந்தகாசத்தோடு "நீங்கள் அஞ்ஞவதைப்பரணிபடித்துத் துறவடையப்போகிறீர்களோ" என்று சொல்லி அந்நூலைக் கொடுக்க, அதனைப் பெற்றுக் கொண்டுவந்து ஆண்டவரிடம் பாடங்கேட்டு முடிந்த பின், துறவடைய வேண்டுமெனுங் கருத்தினராய ஆண்டவரது சயன

ஸ்தானத்தை யடைந்து அ— —களது திருவடிகளைப்பிடித்து கொண்டிருக்கையில் "எங்க ளிருவருக்குந் துறவடைய உத்தரவு கொடுத்தருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, ஆண்டவர் "நல்லது அப்படியே செய்யுங்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அவ்வுத்தரவை இருவரும் சிரமேற்கொண்டு மும்முறை நமஸ்கரித்தெழுந்து கொற்றவாளீசுரரையும் அம்மையாரையும் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ் செய்தெழுந்து, "நாங்கள் செய்துகொள்ளுந் துறவு முற்றும் பெற்று நன்கு விளங்க வேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்து, நெடுங்குடி ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தி சந்நிதியில் துறவு பூண்டு சிகம்பரஞ் சென்று விதிப்படி நடந்துகொண் டிருந்தமையாலான்றோர்களால் "துறவுசுவாமிகள்" என்ற பெயர்பெற்று விளங்கினர்.

இதுபிறகு, ஆண்டவர் பல முறையும் பல பிரபந்தங்களைப் பாடித் தமது சுவாநுபூதியை வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றனர். அவற்றைச் "சுவாநுபவத் திருவாக்கு" என்னும் நாலினுட் காணலாம். இவ்வாறு ஆண்டவர் கோவிலூர் க்ஷேத்திரத்தில் அடியார்களுக்குச் சாஸ்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் காலத்து, ஒரு நாள் சாயங்காலம் தமது சரீர வியோகம் சமீபித்திருப்பதை யறிந்து கல்லலையாவை நோக்கி, இப்போது நமது ஆசாரிய பரம்பரையிலுள்ள மகாத்மாக்களையும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களையும் அன்பர்களையும் இங்கு அழைப்பிக்க வேண்டுமென்று ஆஞ்ஞாபித்தனர். அவ்வாறே அவர் அழைப்பிக்க, சிக்கல் வீரபத்திர சுவாமிகள், பசுபதிகோவில் ஆறுமுகசுவாமிகள், திருவிடைமருதூர் பிக்ஷாடனசுவாமிகள், குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை யாதீனத்து வேலாயுத சுவாமிகள் முதலிய மகான்கள் யாவரும் வந்து சமீபத்தில் வீற்றிருக்க, துறவுசுவாமிகள் முதலிய துறவிகளும், நேமத்தான்பட்டி பழனியப்ப அய்யர், கோட்டையூர் அண்ணாமலையையர், மதுரைக்குட்டை யையர், கருணாநிதி யென்னும் சிதம்பர அய்யர், கல்லல் வெள்ளையப்ப அய்யர், பள்ளத்தூர் முத்து வீரப்ப அய்யர் முதலிய இல்லறத்து அடியார்களும் வந்து நமஸ்கரித்து நின்றனர். அவர்களை யிருக்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து, கல்லலையாவைப் பார்த்து "வெள்ளையப்பா, இம்மடாலயத்தில் எப்போதும் பரம்பரையாக அடியார் குழாங்களிருந்து பரிபாலனஞ்செய்து விளங்கி வரவேண்டுமே" என்று வினவ, அதற்கு அவர் "சுவாமிகள் ஆஞ்ஞை

யின்படி நடந்துகொள்ளுகிறோம்” என்றுகூறினார். அப்போது ஆண்டவர் தம் பக்கலில் நின்ற துறவுசுவாமிகளென்னும் தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகளைப் பார்த்து, ‘அருணாசலம் நீ இன்று முதல் இம் மடாலயத்திலிருந்து அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்து வருவாயாக” என்று ஆஞ்ஞாபித்து, கலி (௪௲௯௱௪௰௮) சாலிவாகனசகாப்தம் (௧௲௭௱௬௰௩) பிலவங்கவருடம் உத்தராயணம் பங்குனி மீ ௨௰ பௌர்ணமி திதி பானுவாரம் உத்திர நக்ஷத்திரம் கன்னியாலக்கினம் என்னுமிவை பொருந்திய சுபதினத்தில் பிரமானந்த சிந்துவிற் கலந்தருளினார். அப்போது துறவு சுவாமிகள் கருணாநிதி முதலிய அடியார்களும், ஏனைய பெரியோர்களும் மண்டலாபிஷேக பரியந்தமான விதிகளை மிகச் சிறப்பாய் நடத்திக் களிப்புற்றிருந்தனர்.

இத்தனைத் துறவு சுவாமிகளிடம் அன்புபூண்டு சிதம்பரத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்கள் கேட்டு,

கொண்டசக வருடமாயிரத் தெழுநூற்
றேறுமறுபத்தொன்பதிற்
றிருமருவு பிலவங்க வருடந்தனின் மீனமாதத்
திங்களெட்டாந் தேதியிற்
றிரமருவு பானுவாரத்தினுத்திரமெனச்
செப்புநக்ஷத்திரத்திற்
சிறந்தபூரணையெனுந் திதியதனிலினிதுவரு
திகழுகன்னிலக்கினத்தே
கார்கொண்டபுயல்வண்ணன் மலரயனவருந்தியுங்
காணாதபெருவாழ்வெனுங்
கறைமிடற்றிறைராசகடகபரமேசுரன்
கருணையுருவோடமர்ந்து
கனவெழில்கொண்மணிமாடநிலவுரமிவனமெனக்
கழறுமுயர்பதியில்வாசன்
கண்ணிதமறுசீடர்தமதகவிருடீரத்தவரு
கருதரியஞானதபனன்
போர்கொண்டகாமக்குரோதலோபாதியாம்
புகலக்குற்றநீங்குபுனிதன்

* இத்தனைத் துறவுசுவாமிகள் சரித்திரத்திற் காண்க

பொறையறிவடக்கமருண்முதலாற்குணமொடு
பொருந்திவளருற்றமுதல்வன்
புவனமூன்றினுமிவன்புகழ்சென்றிடற்கிடம்
போதாதெனச்சிறந்தோன்
பொருவிலாதுயர்சுத்தவேதாந்தசாத்திரம்
போதமிக்குள்ளநிபுணன்
பேர்கொண்டநிர்மலசமாதிசாக்ஷாத்கார
பிரதாபமிகுசிரேஷ்டன்
பெருமைநிறைதருமுத்துராமலிங்கக்குரு
பிறங்கியிடுமத்துவிதநிட
பிரபஞ்சநிர்விஷயநிஷ்களாதீதமாம்
பெருவெளியதாகிநின்ற
பேசருமகண்டபரிபூரணசுகானந்த
பிரமமாயிலகினனே.

என்னும் ஆசிரியவிருத்தத்தினை யியற்றினார்.

ஆண்டவர் சரித்திரம் முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீசற்குருநாதன் றுணை

துறவுசுவாமிகள் சரித்திரம்.

ஆண்டவர் பரிபூரணத்தை யடைந்தபின் அவ்வாதீனத்திற்கு வந்த துறவுசுவாமிகள், கண்டனூர் அருணாசல சுவாமிகளுடன் பூர்வாசிரமத்தில் வியாபார நிமித்தமாய்த் திருநெல்வேலிக்குப் போயிருந்தனர். அங்கு இருவரும் மிக்க சிநேகத்தால் பிரியாத்தன்மை யுடையவர்களாயிருந்து கோவிலூரில் ஆண்டவரைச் சரணடைந்து, அனுக்கிரகம்பெற்றுச் சிலகாலந் தங்கிருந்து, பின்னர் அரிய துறவினையடைந்து சிதம்பரக்ஷேத்திரஞ்சென்றிருந்து, ஆண்டவர் உத்தரவின்பேரில் மீண்டுங் கோவிலூருக்கு வந்து சித்புர விநாயகர் ஆலயத்தில் வசித்துக்கொண் டிருந்தார்கள். சிலகாலஞ் சென்றபின்னர் இருவரும் ஆண்டவரிடத்து உத்தரவுபெற்றுச் சித்தய

பரஞ்சென்று வசித்துவரும்போது தேவிகோட்டைத் துறவுசுவாமிகள், தம்மைச்சரணடைந்த நித்தியானந்தசுவாமிகள், திருநெல்வேலி சுப்பிரமணிய சுவாமிகள், வளவனூர் ஷண்முக சுவாமிகள், மதுரைச் சுப்பராயசுவாமிகள், கோவிந்தசுவாமிகள் முதலிய துறவிகளுக்கும், பாகனேரி முத்துக்கருப்பையர் மதுரை மெய்யப்பய்யர் முதலிய கிரகஸ்தர்களுக்கும் நியமமாகத் தினந்தோறும் தர்க்க, யுக்தி, அநுமானங்களோடு சாஸ்திரங்களை அநுக்கிரகித்து வந்தனர். அப்போது கண்டனூர் * சின்னத்துறவுசுவாமிகள் மனனதியானாதிகளின்பொருட்டுத் தனியே யிருக்கவேண்டுமென்று வடக்குக்கோபுரத்தில் மனன தியானாதிகளைச் செய்துகொண் டிருப்பர். பெரிய துறவிசுவாமிகள் முமுக்ஷுக்களுக்கு [illegible]க்கும் காலந் தவி மற்றைக் காலமெல்லாம் [illegible]கணி மடத்து ஒடுக்கத்தினுள் தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பர். இருவரும் ஆலயத்திற்குத் தரிசன நிமித்தம் போகுங்காலத்து ஒருவரையொருவர் சந்தித்துக்கொள்வார்கள், ஆண்டவர் நடத்திவரும் குருபூஜை, திருநெல்வேலியம்மையுற்சவ முதலியவற்றிற்கு வருடந்தோறும் போய் வருவார்கள். இவ்வாறிருவரும் சிதம்பரத்தில் வசிக்குங்காலத்து ஓர் ஸ்வேதாரணிய க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று ஆலயத்துட் பிரவேசித்துத் திருவெண்காட்டரைத் தரிசித்துச் சந்நிதானத்தில் நிற்கும்போது ஆதிசைவர் விபூதிகொடுக்கப் பெற்று வெளியில் வந்து வீதியில் பிக்ஷைக்குச் சென்று அகாலமாயினமையால் பிக்ஷை யகப்படாமல் இருவரும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து, அர்த்தசாம தரிசனஞ்செய்து, தீர்த்தத்தில் இரண்டுகை ஜலம்பருந்தி குடவரையில் சிவபெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்தார்கள். அக்காலையிற் சிவபெருமான் அவ்வடியார்கள்மீது கொண்ட கருணையினால் தாம் ஆதிசைவ வேஷங்கொண்டு கமலத்தில் இரண்டு சர்க்கரை யன்னத்தைக் கொண்டுவந்து அவ்விருவர் கைகளிலுங் கொடுத்தனர். அப்போது அவர்கள் அவரை ஆதிசைவரென மதித்து அதனை அன்போடு வாங்கித் தீர்த்தக்கரையிற் சென்று புசித்து, மறுபடியும் நித்திரை செய்து காலையி லெழுந்து நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு ஆலயத்துட் சென்று சிவபிரானைத் தரிசிக்கும்போது,

* கண்டனூர் அருணாசலசுவாமிகள் சின்னத்துறவு சுவாமிகளென்றும் அவ்வாதீனத்திற்குவந்த தேவிகோட்டை அருணாசல சுவாமிகள் பெரிய துறவு சுவாமிகளென்றும் அக்காலத்து அடியார்களால் அழைக்கப்பட்டு வந்தனர்.

ஆதிசைவர் இருவரையும் பார்த்து இரவில் எங்கு போஜனஞ் செய்து சயனித்திருந்தீர்களென்று கேட்க, சுவாமிகளிருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்து இராத்திரி அன்னங்கொடுத்தவர் இவராயிருக்க, இப்படிக் கேட்கின்றாரே என்று யோசித்து, அவ்வாதிசைவரைப் பார்த்து இராத்திரி இரண்டு சாக்கரை யன்னங்கொடுத்தது தாங்கள்தானேயென்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர் "யான் எப்போது கொடுத்தேன்" என்று பிரதியுத்தரங் கூறினர். அதனைக் கேட்டு இருவரும் இது ஸ்ரீ நடேசப்பெருமானது திருவிளையாடலேயன்றி வேறில்லையென்று தம் மனத்துட்கொண்டு, ஆச்சரியத்தையும் பேரானந்தத்தையு மடைந்து, அங்கு சிலநாள் வசித்தும் மீண்டும் சிதம்பரஞ் சென்று அங்கு வசித்து வந்தார். அவரிருவரும் மற்றொருகாலத்தில் திருவண்ணாமலைக் கெழுந்தருளி அங்குள்ள ஆரண்யப் பிரதேசத்தில் வசிக்கவேண்டுமென்று கருதி, அம்மலையை நோக்கிச் செல்லுகையில், மெட்டுச்சாவடியிலிருந்த சேவகர்கள் அவ்வழியாகத் தனியே போகலாகாதென் றுதடுத்தனர் அதற் கிருவரும் எங்களுக்கு நடையுள்ளதோ வென்ன, இடையிற் காவி வஸ்திர மிருக்கின்றதே யென்ற சேவகர்கள் கூறினர் அப்போது இருவரும் இடையிலிருந்த வஸ்திரத்தைக் களைந்து அவர்கள் முன் வைத்துவிட்டு, திகம்பரிகளாய் அருணகிரியை யடைந்து ஈசானியசுவாமிகள் மடத்திலும் அம்மலை ஆரணியங்களிலும் சிலகாலம் ஏகாந்தமாய் வசித்து, பின்னர் திருப்பதி திருக்காளத்தி முதலிய க்ஷேத்திரங்களிலும் கந்தமூலபலாதிகளைப் புசித்துக்கொண்டு சில நாட்கழித்து மீண்டு தில்லையை யடைந்து நடனதரிசனஞ்செய்து ஆத்மானுசந்தானபரர்களா யிருந்தனர். அப்போது யாழ்ப்பாணத்தைச்சார்ந்த நல்லூரென்னும் நகரத்தில் வசிக்கும் சைவசித்தாந்த வித்வத்சிரேஷ்டராகிய ஆறுமுகநாவலரவர்கள் ஸ்ரீ நடேசதரிசனத்தின்பொருட்டுச் சிதம்பரத்தை யடைந்து, சிற்சபேசர் திருவீதியிலெழுந்தருளத் தரிசனார்த்தமாக அங்கு வந்து சேர்ந்தனர் அப்போது துறவுசுவாமிக ளிருவரும் அடியார் குழாங்களோடு நின்று சபாநாதனைத் தரிசித்துச் செல்லுவதை நாவலரவர்கள் கண்காட்சியாகப் பார்த்துப் பின்றொடர்ந்து கேணிமடத்திற் சென்று இரண்டு மூர்த்திகளையும் தரிசித்து வணங்கி நின்றனர். அவரைச்சுவாமிகள், "தாம் யார்?" என்று வினவ, அவர் "யான் வசிப்பது யாழ்ப்பாணம் நல்லூர், என்பெயர் ஆறுமுகம், ஸ்ரீ நடேசப்பெருமானைத்

தெரிசிககுமபொருட்டு இஙகு வநதேன'' எனறு கூறி நிறக, அவா வாாததைை நயததைைக கேடடு உடகாருமபடி ஆஞஞாபிததபின பேரில சறறுநேர மஙகிருநது அவாகள பிரபாவஙகளைக கணடு ஆசசரியமடைநது உததரவுபெறறுச சென்று பின நாளதோறும அவவாறே வநது தரிசிததுப போவா. சுவாமிகளும அவரது நல லொழுககததிறகு வியபபடைநது ஸகாநதபுராணததைத தினந தோறும பகல பதினைநது நாழிகைககுமேல பிரசஙகஞ செயது வருமபடி ஆகஞாபிகக அஙஙனமே செயதுவநதனா. சுவாமிகள அபபிரசஙகததைக கேடடுசசநதோஷிதது, ஒருநாள இனறுமுதல புராணப பிரசஙகம செயதுவரவேணடுமே யனறிப பாதிரிமாாகளு க்குப [illegible]லல லாகாதெனறு உததரவுசெயய, அவவாறே அனறுமுதல பாதிரிமாாகளுககுப பாடஞசொலலுத லொழிநதுபு ராணபபிரசஙகஞசெயதலோடு சைவநூலகளும பயினறுவநதனா.

இவவாறு அனநத அடியாாகளுககு அநுககிரகம செயது கொணடு நெடுங் காலம வசிததுககொணடிருநதாாகள. அஙஙன மிருககுநாளில ஒருநாள சினனததுறவு சுவாமிகளுககுச சிற சபேசா பிரசனனமாய "நீ காசிககுச சென்று கஙகாஸநானம பணணி விசுவநாதரைத தரிசிபபாயாக'' எனறு உததரவு செயய, அதனைப பெரியதுறவு சுவாமிகளுககு அறிவிதது விடை பெறறு ககொணடு காசி க்ஷேததிரததை யடைநது, கஙகாஸநானமபணணி விசுவநாதரைத தரிசிததுககொணடு சிலதினமிருநது, ஒருநாள அத தலததிலிருககும திருவாடுதுறை மடதது நமசிவாயத தமபி ரானிடததிற சென்று, "இநதத தேகம குரோதி௵ மிதுனமாசம (௩கஉ) சுககிரவாரம பதது நாழிகைககு வியோகமாயவிடும, இவவிஷயததை எமது ஞானாசாரியா திருபபெருநதுறைக கடுதத கோவிலூரெனனும க்ஷேததிரததில எழுநதருளியிருககினறமை யாலஅவருககுஒரு நிருபவாயிலாகததெரிவிகக வேணடும'' எனறு கூறினா நமசிவாயத தமபிரானும அதற கிசைநது அனறு முதல இரணடடியாாகளை அததுறவு சுவாமிகளை விடடகலா திருககுமபடி நியமிதது, சுவாமிகள திருவாய மலாநதருளிய பிரகாரம, தேக வியோக மெயதிய தனமையை யறிநது ஆனநதமடைநது அத தேகததைக கறறூடடியில அடககஞ செயது கஙகையிலிறககி விடடு, இவவிஷயததைக கோவிலூா ஆணடவருககு மிக வணகக ததுடன ஓா நிருபம எழுதித தெரிவிததனா.

இஃது இங்ஙனமிருக்க, சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருந்த பெரியதுறவு சுவாமிகள் தம்மோடு இடைவிடாதிருந்த சின்னத் துறவு சுவாமிகள் காசிக்குச்சென்றபின் அடியார்களுடன் கோவி லூருக் கெழுந்தருளி குருமூர்த்தியைத் தரிசித்து நித்தியானந்தத் தை யடைந்திருந்தனர். பின்னர் ஆண்டவர் பூரணதிசை யடையுங் காலத்து ஆஞ்ஞாபித்தபடி அவ்வாதீனத்திலிருந்து தம்மை யடைந்த அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்துகொண்டு, ஆண்டவர் கட்டளைப்படி கனிஷ்டராகிய கருணாநிதியை ஆராதனமுதலிய கோவிற் காரியங்களைச் செவ்வையாய்நடத்தி வரும்படி நியமனஞ் செய்து, மடாலயத்தில் அளவிறந்த அடியார்களுக்கு அன்னமளிப் பித்தும், மற்றும் மடத்திற்கும் கோவிலுக்கும் வேண்டிய காரி யங்களைச் சீர்திருத்தும்படி உத்தரவுசெய்தும், எல்லாவற்றிற்கும் தான் சாக்ஷியாகவே யிருந்து ஆனந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண் டிருந்தனர்.

ஆண்டவர் பரிபூரணமாகிய பதினேழாவது மாசம் கலியுகம் (௪௲௯௱௫௰) சாலிவாகன சகாப்தம் (௲எ௱எ௰௯) சௌமிய வரு ஷம் தக்ஷிணாயனம் கிரீஷ்மருது கடகமாசம் சுக்கிலபக்ஷம் (௯௨) பானுவாரம் சதுர்த்தி திதி பூர நக்ஷத்திரம் மிதுனலக்கினம் என் னும் இவைகள் கூடிய சுபதினத்தில் துறவுசுவாமிகள் சச்சிதான ந்த பரப்பிரம்ம சமரச சுபாவமடைந்தனர். கருணாநிதியும் பெரி யோர்களையும் அடியார்களையும் வரவழைத்து, அம்மூர்த்திகளுக்கு மண்டலாபிஷேக பரியந்தமான காரியங்களைச் சிறப்பாய் நடத்தி யருளினர். அத் துறவு சுவாமிகள் பரிபூரண மடைந்த தினத்தில் அவர்கண்மீது கருணாநிதியவர்கள்

அரியகலியுக வருடநாலாயிரத்துத்தொளாயிரத்தைம்பதின்மே
லஞ்சாலிவாகனசகாப்தமோராயிரமத்தெழுநூற்றெழுபதொன
ருனசவுமியவருடமொடுதக்கணாயனமளப்பருங்கிரீஷ்மருதுவு
மங்கடகமதித்தேதியொன்பதொடுசுக்கலபக்ஷாதியாரத்தினிரவிற்
றருமமிர்த்தகடிகையிநுபத்திருறப்பூரநட்சத்திரந் திதிசதுர்த்தி
தனின்மிதுனலக்கினமொடுவரியானுடன்சாரவணிசவாகரணமு
சாற்றுமிவைசேர்சுபதினத்தினின்மணிக்கரைத்தண்கட்டற்றூசுடுத்த
தரைமிசை கொருதரளமாலைபுரைமதுநதித்தனிநடுமேதாணியென்ன
மருவிவளர்தென்கழநியம்பதியிநுப்பெண்ணோளிர்மாணிக்கமெனவிளங்கு
வரமுத்துறவாமகுருவிபகத்திலெந்நாளுமன்னுமொளியாய்க்கலந்தான
மகிமைதருரகுபதிக்கருளிருடிபுங்கவவசிட்டர்போதகச்சத்தியும்

மலர்பதமுடையபுரகனேந்துமொருபூச்சக்கரவர்த்திசனகனஞானமும்
வரையரியசட்பரதாசிவகாருண்யமுமனனுசுகாசந்நியாசமும்
மானபரவுநாரதமகாமுனிவரேந்திரனமனதிலுறுசிவபத்தியும்
வாரித்திரட்டியோருருவுகொடுவந்தென்னைவழிமுறைமையடிமைகொண்ட
மாசிலருணாசலசதாசிவசுகோதயமகாகுருசிகாமணியரோ.

என்னும் ஆசிரிய விருத்தத்தை யியற்றி யருளினர் மதுரைச் சுப்பராய சுவாமிகள் அச் சுவாமிகள்மீது * பிள்ளைத்தமிழொன்று நூறு செய்யுட்களா லியற்றினர்.

துறவுசுவாமிகள் சரித்திரம் முற்றிற்று

கருணாநிதிசுவாமிகள் சரித்திரம்.

துறவுசுவாமிகள் பரிபூரணமானபின்னர் அந்தத் துறவு சுவாமிகளது ஸ்தானத்தில் வந்தவர் கருணாநிதியென்னும் சிதம்பர ஞானதேசிகர். இவர் முன் பட்டத்திருந்த சுவாமிகளின் இளைய சகோதரர். அச் சுவாமிகள் துறவடைந்தமையைக் கேள்வியுற்று அவரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுக் கோவிலூருக்கு வந்தபோது ஆண்டவரைச் சரணடைந்து அநுக்கிரகிக்கப்பெற்று அங்கு சிலநாள் வசித்துப் பின் மதுரைக்குட்டை அய்யாவுடன் திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்று வடக்கு மடத்தில் தியான சமாதிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தனர். இவர் இவ்வாறு ஆண்டவரை விட்டுத் தனித்திருப்பதைச் சிதம்பரத்திருந்த துறவுசுவாமிகள் அடியார்கள் வாயிலாகக் கேட்டு வருத்தமுற்று, குறுந்திரட்டுப் பெருந்திரட்டு முதலிய சாஸ்திரங்களினின்றும் ஐம்பது செய்யுளெடுத்துத் திரட்டிச் சீடாசாரமெனப் பெயரிட்டு அதனோடு அதன்பிப்பிராயம் முழுவதும் விளங்கும்படியான ஒரு நிருபமும் எழுதி, அவற்றை ஒரு மாணாக்கரிடங் கொடுத்துச் சிதம்பரத்தின் கையிற் கொடுத்து வாவென றனுப்பினர். அத் திருமுகத்தை அவர் திருப்பெருந்துறையிற் கருணாநிதியிடங் கொடுக்க, அதனை அவர் மிகத் திருப்தியோடு வாங்கிப் படித்துப்பார்த்துக் கண்களி லொற்றிக்கொண்டு உடனே கோவிலூருக்குப் புறப்பட்டுவந்து, ஆண்டவர் உள்ளன்பிற்குப் பாத்திரராய் நடந்து வந்தனர். பின்னர் ஆண்டவர் பரிபூ

* இப் பிள்ளைத்தமிழ் முன்னமே தனிப்புத்தகமாய் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது.

ரணமாகுங காலததது ஆஞஞாபிததபடியும துறவு சுவாமிகளது உததரவுப பிரகாரமும அவவாதீனததைப பூரணமாகத தாமே வகிதது, முன தமது குருமூாததி யாரமபிதத கொறறவாளீசுரா ஆலயததையும திருநெலலையமமை யாலயததையும புதுககிச சம புரோக்ஷணை செயவிதது, உறசவாதிகளை நடததிவநதனா. ஆணட வரை மகாலிஙக மூாததியாகவும துறவுசுவாமிகளை நநதிகேசுரரா கவும சமாதிஸதானததி லமைதது, இருவருககும ஒனறுயக காபப கிரகம் முதலியவைகளை விநோதமாக முடிபபிததுக குமபாபி ஷேகமும சிறபபாக நடததி, நிததிய நைமிததியபூஜை முதலிய வறறைச சிரததையோடு செயது வருமபடி கடடளையிடடு, எபபோ தும குடடையையா முதலியோாகள தமதருகி[illegible]திரு ககப பிரம ஞானோபதேசஞ செயதுகொணடு அஙகு எழுநதருளி யிருநதனா.

அஙஙன மெழுநதருளியிருககுங காலததது ஒரு சமயம கரு ணாநிதி சிதமபரததிறகு நடேச தரிசனாததமாகப போயிருநத போது கோடடையூாப பெததாசசி சுவாமிகள பொனனமபல சுவாமிகளை அழைததது வநது ஸ்ரீ கருணாநிதி சநநிதியிற சோப பிதது, இபபிளளை மிக மேதாவியா யிருததலால பாடஞசொலல வேணடுமென்று கேடடுககொளள, கருணாநிதியும அவவாறே அவ ரிடதது நறகுண நறசெயகை ளமைநதிருநதமையைக கணடு அடி மைகொணடு, மிக அனபோடு பாலசிக்ஷைமுதல பஞசதசி பரி யநதம அஙகு படிபபிதது, பின கோவிலூருக கழைததுவநது ஏனைய சாஸதிரஙகளையும கிரமமாகப போதிதது வநதனா. பொன னமபலசுவாமிகளும மிகுநத பகதியோடு கருணாநிதியைச சாயை போல விடடு நீஙகாது சநநிதியிலே யிருநது ஈஷணாத திரயஙகளு மொழியக குருவின பரிபூரண கிருபையைப பெறறுக குருகுல வாசம செயதுவநதனா.

இன்னும அககருணாநிதி யவாகள, தமமைச சரணடைநத காரைககுடி இராமசாமி ஞானதேசிகா முதலிய அடியாாகளுககு அனுககிரகிதது வநதனா

அககாலத தொருநாள ஸ்ரீ கருணாநிதி யவாகள, தமது [illegible]ட ராகிய தேவிகோடடை இலககுமணச செடடியாரைப பாாதது, சிதமபரம ஸ்ரீ மூலடடானேசசுரா ஆலயததை ஜீரணோததாரணம

செய்விக்க வேண்டுமென றுததரவு செய்ய, அவ்வாறே இலகரு மணச செட்டியாரும தம மினததவர்களை வரவழைததது, அதறகு வேண்டிய திரவியஙகளைச சேகரிததுக்கொணடுவநது குருமூாததி யின் சநநிதியிற றெரிவிததனா. அப்போது கருணாநிதி களிபபு றறு அடியாா திருககூடடததோடு சிதமபரததிறகு எழுநதருளி, பல தேசஙகளிலிருநதும வைதிகாகளான பிராஹ்மணோததமாகளை யும விதவானகளையும மறறுமுள்ள பெரியோாகளையும வரவழை ததது, அபரிமிதமாகப பிராமண போஜனம செயவிததது, ஸ்ரீ நடேச ப்பிரானுக கொபபான தீக்ஷிதாகளனைவரையும பூஜிததது மரியா தை செயதது, ஸ்ரீ மூலடடானேசுரருககுச சொாணாபிஷேகம செய விததது ... இப்படி வெகு விமரிசையாயக காலயுகதி வருஷம ஆனி மாசம (கசவ) சோமவாரததனறு கும்பாபிஷேகம நடபபி ததுப் பேரானநதமுறறு அடியாாகளுடன மீணடும கோவிலூரு க்கு எழுநதருளினா.

அஙகு எழுநதருளி அடியாாகளுககு அநுககிரகம செயதது கொண டிருநததோடு கொறறவாளீசுவரா ஆலயததிறகும திரு நெலலையமமை ஆலயததிறகும கும்பாபிஷேகமும, அவவாலயங களின மததியில நிததிய கலயாணிககும கைலாசநாதருககும ஓா புதிய ஆலயமும, சோமாஸகநதருககு ஓா சபையும, கலயாண மணடபமும, திருககுளமும, அக குளததில மையமணடப முதலி யனவுமாகிய திருபபணிகளை இயறறுவிததுப பின செயயவேண டியவைகளுககும படமான றேறபடுததி, கும்பாபிஷேகம தடா கப பிரதிஷ்டை முதலியவறறைச சிறபபாக நடததினா. கோவி லுக்கு ஏறபடட கிராமஙகளையெலலாம சீாதிருததி அபரிமிதமான வருமானஙகளை யுண்டுபணணி நிததிய நைமிததிய பூஜைகளையும சிறபபாக நடததி வரசசெய்து, மடாலயததிறகும முன கிரா மததோடு புதிய கிராமஙகளையும் வாங்கி விசேஷ வருமான த்தை யுண்டுபண்ணி அடியாாகளுககு அனன முதலியவற்றை யுத கிக குருவாககிய பரிபாலனஞ் செயது வநதனா.

இக்கருணாநிதி கண்டனூா சினனையா பொனனமபலஞ்சுவாமி கள் முதலிய மாணாககாகள் பலருக்கு பலமுறை வாசிட்டபா டம் நடததி, சமாப்தி காலததில் செய்யத்தக்க விதிப்படி மாணாக் காகளால் ஆாபபணஞ் செயயப்பட்ட அளவிறநத திரவியஙகளைக

கொண்டு பிராமணபோஜனம் மகேசுரபூஜை அபிஷேக ஆராதனை முதலிய வைபவங்களை விசேஷமாய் நடத்தி ஆனந்தத்தோடிருந்தனர்.

அக்கருணாநிதி அடியார்கள் மீது அன்புகூர்ந்து தமிழ்ப்பாவால் இலக்ஷணவிருத்தியென்னும் ஓர் நூலையும் தமதாசிரியர் பேரில் ஸ்துதிபரமான அநேக செய்யுட்களையும் செய்தருளினர்.

இவ்வாறு கருணாநிதி சமீவன க்ஷேத்திரத்தில் வெகுகாலம் அநேக அடியார்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்துகொண்டிருந்து, ஆடிப்பூரோற்சவ இரண்டாந் திருவிழாவன்று தனது தேகம் வியோகமாகுமெனத் தெரிந்து, கல்லிலையார் முதலிய சாதுக்களும் பொன்னம்பல சுவாமிகள் முதலிய அடியார்களும் சூழ்விருக்க தமது சீடரான காரைக்குடி இராமசுவாமி ஞானதேசிகரை அவ்வாதீனத்திருந்த அடியார்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்துகொண்டு சிவாலய மடாலய முதலியவற்றைப் பரிபாலித்து வரும்படி நியமித்து, கலி (ச௲கூ௱எ௰எ) சாலிவாகன சகாப்தம் (க௲எ௱கூ௰எ) தாதுவருஷம் ஆடிமாசம் கிருஷ்ணபக்ஷம் சஉ சோமவாரம் ஏகாதசி ரோகணி நக்ஷத்திரம் துலாலக்கினம் என்னும் இவை பொருந்திய சுபதினத்தில் அகண்டாகார சுபாவமான ஆத்மானந்த சிந்துவிற் கலந்தருளினர். ஸ்ரீ பொன்னம்பல ஞானதேசிகரும், இராமசுவாமி ஞானதேசிகரும், கோட்டகநல்லூர் சுந்தர சுவாமிகளும், மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் ஒருங்கு சேர்ந்து கருணாநிதியின் திருமேனியை ஆண்டவர் சந்நிதானத்திற்கு நேராகச் சமாதி செய்வித்து அதன்பேரில் பலிபீடம் வைத்துப் பூசித்து மகேசுர பூஜை முதலியவற்றை அபரிமிதமாகச் செய்து ஆண்டவர் துறவு சுவாமிகள் ஆலயத்துக்கு எவ்வாறு நித்திய நைமித்திய பூஜைகள் நடந்து வருகின்றதோ, அவ்வாறே கருணாநிதிக்கும் பூஜை நடந்து வரும்படி செய்தார்கள்.

கண்டனூர் - நாகப்பஅய்யா அவர்கள் குமாரர்

முத்துராமஅய்யா அவர்கள்

இயற்றியது.

திருமருவுமாயிரத்தெண்ணூற்றொன்றுமாண்டுசெறிதாதுவருடத்தினிற்
திகழ்கடகமாதந்தனிலானதேதிபுஞ்செறியமரபட்சந்தனிற்
றினசேர்பூர்வாரமேகாதசிரோகணிதிகழ்துலாலக்கினத்தே
தேவைநகரந்தனில்வந்தவதாரமாகியேதென்கழநியம்பதியினிற்
குருநாதனுமுத்துராமலிங்கேசனருள்கொண்டுமேயடியர்க்கு
கூறுனவப்பதியிருந்துபின்னுக்ரகப்குணமாகவருளுகின்றோன்
கோடிலருணாசலசுவாமிகட்கிளையநற்குலமுடையசூடாமணி [லோன
வொன்றெனுந்தண்பொழியுமண்டலத்துள்ளணிந்தகுழுவெல்லாம்பணியவல
மருமருவுசொற்றவளீசனற்றிருநெல்லைமாதுதன்கருணையாலே
மதிமன்னர்நிதிமன்னர்கவிமன்னர்புவிமன்னர்வந்துபணிகின்றதிர்ன
மடிகளமதானமடவாலயசிவாலயமமலாவனஞ்சத்திரமுதல
மலாவானபுவனத்தனேகமுண்டாகவேவந்தகாரணவள்ளலா
மருமருவுசீயகாருணியமுசஞனகுமேயழகானதிருவுருவமா
மறிவானகல்விசெல்வம்பொறுமைகீர்த்தியையரவனுங்கூறமுடியா
வத்துவிதநிச்சயசிதம்பரசுவாமியெனஞானநற்கருணாநிதி
யகண்டபரிபூரணசதானந்தசிற்சொரூபமாகினுனறிகமாதோ

கருணாநிதிசுவாமிகள் சரித்திரம்

முற்றிற்று

சமிவனபுராணம்

இலங்குபுகழ்வன்னிவனம்வாழ்கவொளிர்கொற்றவளீசர்வாழ்க
கலங்குதற்றதெனையாண்டநெல்லைநாயகிபெரியகருணைவாழ்க
மலங்குதலிலத்தலத்துமன்னிவளாமாதவர்கள் ... வாழ்க
நலங்குலவுமணிமன்றுண்டநவிலவெடுத்தபொற்றருணாளும்வாழ்க.

ஸ்ரீ ஆண்டவர் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

பிழைத்திருத்தம்.

வரி	பிழை.	திருத்தம்.
6	படியினிற	படியினுரு
26	மறைசை லூத	மறைசையிலூத்
3	நாட்டந	ஞட்டந
28	வில	விலவாளி
17	காய்கநதி	காயககநதி
21	இருநதனா ன	இருந்தனை னபாாளை
15	மலையில	மலையை
24	யெனனைா	யெணணிய
16	இளைபபீா	இளைப்பீா
21	எனறு	எனறு
21	திலவா	திலவா
25	,,	,,
1	அரிதற	அறிதற்